

“สิ่งที่มีค่าที่สุดคือ วันนี้นักเรียนหลาย ๆ คนค้นพบว่า
ตัวเองนั้นมีศักยภาพมากกว่าที่ตัวเองคิดไว้มาก และเริ่มมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น
รวมทั้งอยากที่จะเผชิญกับปัญหาและความท้าทายที่ยากขึ้นไปอีกขั้น”

หนึ่งปีที่ผ่านมาในชีวิตของการเป็นครูเป็นช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์
ขึ้นมากมาย แต่ช่วงที่ทำให้ดิฉันมีพลังมากที่สุดนั้น ก็คือช่วงเปิดภาคเรียน
ที่ 2 หลังจากสอนนักเรียนมาได้หนึ่งภาคเรียนแล้วนั้น ก็ทำให้ได้รู้จักนิสัย
ใจคอ พฤติกรรม ปัญหาและความต้องการของนักเรียนมากยิ่งขึ้น และยัง
ทำให้เป้าหมายที่ตั้งขึ้นมาร่วมกับนักเรียนสูงขึ้นด้วยเช่นกัน เป้าหมายที่ยิ่งใหญ่
ในครั้งนี้ คือ นักเรียนจะสามารถคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ และลงมือทำได้ด้วยตัว

ของนักเรียนเอง

ในสายตาของคนทั่วไป อาจจะมองเป้าหมายนี้ว่าเป็นพื้นฐานที่นักเรียน
ชั้นมัธยมควรจะทำได้อยู่แล้ว และเป็นสิ่งที่ครูส่วนใหญ่มองข้ามไป มีนักเรียน
เพียงส่วนน้อยที่กล้าคิด กล้าพูด และกล้าลงมือในการแก้ปัญหาต่าง ๆ
นักเรียนส่วนใหญ่จะกล้าแค่เพียงมองปัญหา และถามคำตอบจากเพื่อนที่
สามารถแก้ปัญหาได้ จนติดเป็นนิสัย

ในช่วงแรกก็เริ่มหัดให้นักเรียนหัดคิด หัดเขียนด้วยตัวเอง เป็นเรื่องที่ยากมาก โดยเริ่มต้นจากปัญหาง่าย ๆ หรือสิ่งที่นักเรียนมีพื้นฐาน
ความสามารถอยู่แล้ว ทำให้นักเรียนค่อย ๆ ทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเองมากขึ้น และค่อย ๆ ให้อุปสรรคที่มีความยากขึ้นตามระดับความสามารถ
ในฐานะครู ดิฉันสามารถรับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงนี้กับนักเรียนหลาย ๆ คน แต่สิ่งที่มีค่าที่สุดคือ วันนี้นักเรียนหลาย ๆ คนค้นพบว่า ตัวเอง
นั้นมีศักยภาพมากกว่าที่ตัวเองคิดไว้มาก และเริ่มมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น รวมทั้งอยากที่จะเผชิญกับปัญหา และความท้าทายที่ยากขึ้นไป
อีกขั้น การเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ เป็นสัญญาณที่ดี ทักษะที่ดีต่อตัวเองเป็นเกราะคุ้มกันของนักเรียนทุกคนในการพัฒนาตัวเองให้ก้าวหน้า
ขึ้นไปทุก ๆ วัน และช่วยทำให้ดิฉันมีกำลังในการก้าวต่อไปในทุก ๆ วัน

พัทธ์ธีรา พาณิชสุข (ครูพณ)
วิชาคณิตศาสตร์ โรงเรียนประชาราษฎร์บำเพ็ญ